

ὅς με χλοερὰ δρεπομένην
 ἔσω πέπλων ῥόδεα πέταλα
 <τὰν> Χαλκίοικον ὡς [Ἀθάναν] μόλοιμ', 245
 ἀναρπάσας δι' αἰθέρος
 τάνδε γαῖαν εἰς ἄνολβον
 ἔριν ἔριν τάλαιναν ἔθετο
 Πριαμίδαισιν Ἑλλάδος.

τὸ δ' ἐμὸν ὄνομα παρὰ Σιμωνντίοις ῥοαῖσι 250
 μαψίδιον ἔχει φάτιν.

ΧΟ. ἔχεις μὲν ἀλγείν', οἶδα· σύμφορον δέ τοι
 ὡς ῥᾶστα τὰναγκαῖα τοῦ βίου φέρειν.

ΕΛ. φίλαι γυναιῖκες, τίνι πότμῳ συνεζύγην; 255
 ἄρ' ἢ τεκοῦσά μ' ἔτεκεν ἀνθρώποις τέρας;
 [γυνή γὰρ οὐθ' Ἑλληνίς οὔτε βάρβαρος
 τεῦχος νεοσσῶν λευκὸν ἐκλοχεύεται,
 ἐν ᾧ με Λήδαν φασὶν ἐκ Διὸς τεκεῖν.]

τέρας γὰρ ὁ βίος καὶ τὰ πράγματ' ἐστί μου, 260
 τὰ μὲν δι' Ἥραν, τὰ δὲ τὸ κάλλος αἴτιον.
 εἶθ' ἐξαλειφθεῖσ' ὡς ἄγαλμ' αὔθις πάλιν
 αἴσχιον εἶδος ἀντὶ τοῦ καλοῦ ἴλαβον,
 καὶ τὰς τύχας μὲν τὰς κακὰς ἄς νῦν ἔχω
 Ἑλληνας ἐπελάθοντο, τὰς δὲ μὴ κακὰς 265
 ἔσωζον ὥσπερ τὰς κακὰς σῶζουσί μου.

ὅστις μὲν οὖν ἐς μίαν ἀποβλέπων τύχην
 πρὸς θεῶν κακοῦται, βαρὺ μὲν, οἰστέον δ' ὅμως·
 ἡμεῖς δὲ πολλαῖς συμφοραῖς ἐγκείμεθα.

πρῶτον μὲν οὐκ οὐσ' ἄδικος, εἰμὶ δυσκλεής· 270
 καὶ τοῦτο μεῖζον τῆς ἀληθείας κακόν,
 ὅστις τὰ μὴ προσόντα κέκτηται κακά.
 ἔπειτα πατρίδος θεοί μ' ἀφιδρύσαντο γῆς